

ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΚΟΜΜΑΤΙ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ/ΤΑΞΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΜΙΑΣ ΑΛΛΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Το κράτος μαντρόσκυλο που έχει ανάγκη ο νέος ολοκληρωτισμός είναι εδώ και πλέον δεν δείχνει απλώς τα δόντια του, αλλά έχει ήδη «δαγκώσει» το κοινωνικό σώμα. Η διαβόητη “εκταμίευση των δόσεων” και η αναστύλωση του ελληνικού καπιταλισμού, προαπαιτούσαν εκτός από τα μέτρα οικονομικής αφαίμαξης του πληθυσμού, και τον στραγγαλισμό κάθε φωνής δυνητικά ή αντικειμενικά επικίνδυνης για το σύστημα και τους φορείς του. Οι καταλήψεις, οι ελεύθεροι κοινωνικοί χώροι, τα στέκια και όλα τα αυτοοργανωμένα εγχειρήματα βρίσκονται στο στόχαστρο της άρχουσας τάξης και παρουσιάζονται σαν τον εσωτερικό εχθρό που πρέπει να κατασταλεί και να εξαφανιστεί. Η επίθεση του κράτους και του παρακράτους πανελλαδικά είναι ολομέτωπη. Από το καλοκαίρι και μόνο έχουμε την εισβολή και εκκένωση της κατάληψης Δέλτα στη Θεσσαλονίκη, της δημοτικής αγοράς Κυψέλης, της Βίλλας Αμαλίας και της Σκαρामαγκά στην Αθήνα, την απόπειρα εμπρησμού του στεκιού Xanadu στην Ξάνθη, τον εμπρησμό της κατάληψης Δράκας στην Κέρκυρα και του στεκιού Apertus στο Αγρίνιο, την εκκένωση του αυτόνομου κοινωνικού χώρου Αφροδίτης 08 στη Βέροια, επιθέσεις των ΜΑΤ στις προσυγκεντρώσεις αυτοοργανωμένων χώρων (Ζωγράφου, Παγκράτι, Δάφνη) στην απεργία 26/9, την επίθεση στην αντιφασιστική μοτοπορεία της 15/10 και τον βασανισμό των συλληφθέντων, την εισβολή στα στέκια και τον 98fm στην ΑΣΟΕΕ, την καταστολή των κινητοποιήσεων εναντίον των μεταλλείων χρυσού στη Χαλκιδική, την καταστολή της απεργίας των χαλυβουργών του Ασπρόπυργου, την εισβολή στην κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37 και ο κατάλογος καταστολής των καταλήψεων και των κοινωνικών/ταξικών αγώνων, συνεχίζει να γράφεται καθημερινά.

Γιατί όμως τις καταλήψεις;

- Γιατί οι καταλήψεις αποτελούν αναχώματα στα σχέδια κράτους και παρακράτους για τον έλεγχο - οικονομικό ή/και κοινωνικό - ολόκληρων περιοχών. Μπαίνουν εμπόδιο στο φαγοπότι των «αναπλάσεων» και τον «εξευγενισμό» γειτονιών προς εμπορική εκμετάλλευση, και στο αλώνισμα των φασιστών, που με τα πληρωμένα μπραβιλίκια τους υπερασπίζονται τις «ολοκαίνουριες» και «αστραφτερές» αυτές περιοχές.

- Γιατί μέσα από τις καταλήψεις βγαίνουν ελεύθερες φωνές, παράγεται πολιτικός λόγος και αντιπληροφόρηση, με τυπογραφεία και ραδιόφωνα, ενάντια στα ελεγχόμενα και πλήρως συντονισμένα με το κράτος ΜΜΕ. Κι αυτό είναι επικίνδυνο για ένα κράτος που στηρίζει την ύπαρξή του στα δελτία των 8.
- Στις γειτονιές μας οι καταλήψεις έχουν ριζώματα: όταν οι τοπικές κοινωνίες μας γνωρίζουν με τα ονόματά μας (πολλές φορές από μικρά παιδιά), το όπλο της συκοφάντησής μας από το κράτος και τα ΜΜΕ καθίσταται ανίσχυρο.
- Γιατί στις καταλήψεις καταργούνται οι θεσμοί και οι κανόνες της εξουσίας. Παύουν να υπάρχουν αρχηγοί και υποτελείς, καταπιεστές και καταπιεζόμενοι. Δεν έχουμε παπάδες να μας χαζεύουν τα μυαλά, δεν έχουμε αφεντικά να μας εκμεταλλεύονται, δεν έχουμε μπάτσους να μας καταστέλλουν, δεν έχουμε μαφιόζους να μας «προστατεύουν», δεν έχουμε ειδήμονες να μας καθοδηγούν. Λειτουργούμε συλλογικά, ισότιμα και αντιεραρχικά και αγωνιζόμαστε για την χειραφέτηση της κοινωνίας, αποτελώντας το ζωντανό παράδειγμα ότι ρήγματα στο υπάρχον είναι εφικτά εδώ και τώρα.
- Γιατί οι καταλήψεις είναι κομμάτια των ταξικών κοινωνικών αγώνων. Στέκονται ενάντια σε κράτος και κεφάλαιο, συμμετέχουν και προπαγανδίζουν απεργιακές κινητοποιήσεις, στέκονται έμπρακτα αλληλέγγυες σε κάθε αδιαμεσολάβητο αγώνα που έχει στόχο το εξουσιαστικό σύμπλεγμα. Γιατί οι καταλήψεις είμαστε ένα από τα αντιστεκόμενα κομμάτια της ίδιας της κοινωνίας που λεηλατείται από το κράτος και τα αφεντικά.
- Γιατί οι καταλήψεις δίνουν απάντηση στο ζήτημα της στέγασης, χωρίς οικονομικές προϋποθέσεις. Η στέγη είναι αναφαίρετο δικαίωμα όλων και η εμπορευματοποίησή της είναι ένας θεμελιώδης τρόπος ελέγχου της ζωής μας από το κράτος, ένα βασικό όπλο για την «οικειοθελή» μας ένταξη στη μισθωτή σκλαβιά. Η κατάληψη με σκοπό τη στέγαση είναι η αυτονομία απάντησή μας και γι' αυτό λέμε: Να μπορούμε στα άδεια σπίτια.
- Γιατί οι καταλήψεις είναι χώροι ελεύθερης έκφρασης και παράγωγής κουλτούρας, τέχνης και πολιτισμού από τους «από κάτω». Χωρίς τους περιορισμούς που βάζουν οι βιομηχανίες θεαμάτων, διασκέδασης και κατανάλωσης, στεκόμαστε αντιεμπορευματικά και δημιουργούμε ενάντια σε δοσμένα πρότυπα και πέρα από την αισθητική και πνευματική ομοιομορφία που προσπαθούν να επιβάλλουν οι κυρίαρχοι.
- Γιατί στις καταλήψεις εχθρευόμαστε τον φιλοτομαρισμό και τους πλαστούς διαχωρισμούς που θεμελιώνουν τον ρατσισμό, τον σεξισμό και τον εθνικισμό. Η μόνη διαχωριστική γραμμή που αναγνωρίζουμε είναι ταξική. Όποια γλώσσα κι αν μιλάμε, όποιο χρώμα κι αν έχει το δέρμα μας, όποιο φύλο κι αν είμαστε, όποια ηλικία κι αν έχουμε, είμαστε όλοι μαζί ενάντια σε εκμεταλλευτές και καταπιεστές

• Γιατί στις καταλήψεις γίνεται πράξη η αλληλεγγύη και η αλληλοβοήθεια. Δεν αποδεχόμαστε οποιουδήποτε είδους φιλανθρωπία, γιατί εμπεριέχει τον διαχωρισμό δυνατού και αδυνάτου και είναι εκ φύσεως ενσωματωμένη στις τακτικές διαχείρισης κρίσεων του συστήματος. Εμείς έμπρακτα, στηρίζουμε ο ένας τον άλλο, πολεμάμε την απομόνωση και ενώνουμε τις δυνάμεις μας ενάντια στη λεηλασία της ζωής μας.

Οι καταλήψεις δέχονται την επίθεση του κράτους γιατί διαχρονικά ενοχλούν τους κυρίαρχους και μόνο με την ύπαρξη τους, αφού είναι το “κακό” παράδειγμα της επικράτησης της αυτοδιεύθυνσης απέναντι στην εξουσία τους. Τώρα ειδικά, που το κράτος προσπαθεί να επιβάλει ένα καθεστώς έκτακτης ανάγκης για να προχωρήσει στην πλήρη ισοπέδωση κάθε αντίστασης, οι καταλήψεις δεν θα μπορούσαν παρά να είναι προτεραιότητα των κατασταλτικών μηχανισμών, ανάλογη του βαθμού κινδύνου που νιώθει η εξουσία από αυτές. Και για αυτό πρέπει να ξεριζωθούν, προτού οι καταληψιακές πρακτικές εντυπωθούν στις συνειδήσεις ενός όλο και μεγαλύτερου κομματιού των εκμεταλλευόμενων που πλέον αμφισβητεί αυτά που το κρατάνε δέσμιο και σύγχρονο δούλο.

Έτσι και για την κατάληψη παπουτσάδικο, ενώ έχουμε να ακούσουμε πολλά αυτή την εποχή, δεν θα ακούσουμε τίποτα που δε συμφέρει το κράτος και το τοπικό διαχειριστή του, το δήμο Χαϊδαρίου.

Δεν θα ακούσουμε για την ζωή που πήρε το παλιό εργοστάσιο παπουτσιών, το οποίο σάπιζε εγκαταλελειμμένο και επικίνδυνο για την υγεία των κατοίκων της γειτονιάς γεμάτο σκουπίδια, μπάζα και νεκρά ζώα (από έναν καταχρεωμένο δήμο που αρχικά το δέσμευσε προς απαλλοτρίωση και που πλέον έχει “φεσώσει” όποιον έχει συνδιαλλαγή μαζί του).

Δεν θα ακούσουμε τίποτα για τις πολιτικές εκδηλώσεις, συνελεύσεις, συζητήσεις και δράσεις που οργανώνονται στον χώρο και τα έντυπα κείμενα, τις μπροσούρες κτλ που τις συνοδεύουν.

Για τα μαθήματα αυτομόρφωσης από ισπανικά και αγγλικά μέχρι πληροφορική και βιτρό.

Για τον χώρο ενασχόλησης με το σώμα, για τα μαθήματα χορού και αερόμπικ και τις προπονήσεις μουάι τάι.

Ούτε για τις συλλογικές κουζίνες και το αυτοδιαχειριζόμενο καφενείο όπου μαγειρεύουμε όλοι για όλους με ό,τι διαθέτουμε, θα πουν κάτι.

Όπως και για το χαριστικό παζάρι, το βιβλιοπωλείο και τη δανειστική βιβλιοθήκη.

Τις θεματικές προβολές, τις συναυλίες, τις θεατρικές παραστάσεις, τα μουσικά αφιερώματα.

Δεν θα ακούσουμε για την συνδιοργάνωση διαδηλώσεων από την κατάληψη παπουτσάδικο, τη συμμετοχή και περιφρούρηση σε απεργιακές κινητοποιήσεις, τον αντιφασιστικό αγώνα, την

οικονομική ενίσχυση σε συντρόφους και εγχειρήματα.

Αντίθετα, θα μας φλομώνουν στην “υπεράσπιση της νομιμότητας” και την “προστασία της ιδιοκτησίας”. Όμως, ποιοι μιλάνε, για ποια νομιμότητα και ποια ιδιοκτησία;

Θα ακούσουμε το κράτος (και το τοπικό διαχειριστή, το δήμο) για το πόσο νοιάζεται για την περιουσία, είτε αυτή είναι δημοτική είτε ιδιωτική. Στην πραγματικότητα ο δήμος Χαϊδαρίου ξεπουλάει τη δημοτική περιουσία μπιρ παρά (πνευματικό κέντρο, κολυμβητήριο, παιδικούς σταθμούς), προκειμένου να «ξεφορτωθεί τα βάρη διαχείρισης της»! Τόσο πολύ νοιάζονται. Για τις ιδιοκτησίες των ιδιωτών λένε αλήθεια, αρκεί να ‘ναι... από τζάκι και με καταθέσεις κι εργοστάσια. Δεν είναι σαν τον καθένα που μπορεί κάλλιστα να τον πετάξει έξω από το σπίτι του η τράπεζα ή να τον φορολογεί το κράτος για πάντα, μόνο και μόνο επειδή ζει μέσα σ’ αυτό. Άλλωστε το να μείνεις άστεγος και άνεργος είναι απολύτως νόμιμο. Ακόμα, βάσει του δόγματος της νομιμότητας, η επιχειρηματικότητα πρέπει να ενθαρρυνθεί, τα συμφέροντα των αφεντικών πρέπει να γίνουν νόμος, τάξη και ασφάλεια. Πρέπει να προστατευθούν τα κέρδη των εφοπλιστών με φοροαπαλλαγές, να δοθούν “κίνητρα” για ανάπτυξη, να δημιουργηθούν νέες offshore, να σωθούν οι τράπεζες. Παράλληλα, πρέπει όσοι διαφωνούν να το βουλώνουν ή να μένουν ψυχολογικά τσακισμένοι! Τα δε εργασιακά δικαιώματα, οι πολιτικές και κοινωνικές ελευθερίες, η υποτιθέμενη κοινωνική πρόνοια, οι μισθοί, οι συντάξεις ή ότι είχε μείνει από όλα αυτά που κερδήθηκαν με αγώνες, μπαίνουν σε «κατάσταση εξαιρέσης» μόνιμα και νόμιμα.

Αν αυτά ορίζουν τη σημερινή νομιμότητα, τότε χάρισμα τους και ο όρος και η ουσία.

Ναι, απέναντι σε αυτή τη νομιμότητα δηλώνουμε περήφανα εστία ανομίας.

Ούτε βήμα πίσω!

Αλληλεγγύη στις καταλήψεις και στους αγωνιστές

**ΠΟΡΕΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18/1, 18:00, ΠΑΛΑΤΑΚΙ (ΧΑΪΔΑΡΙ)
ΣΥΝΑΥΛΙΑ 21:00, ΜΕΤΡΟ ΑΙΓΑΛΕΩ**

